

Milí přátelé, bratři a sestry,

ten příběh o vyhnání z ráje z knihy Genesis jistě velmi dobře známe. Já jsem ho také samozřejmě četl mockrát. Nikdy jsem si ale neuvědomil jednu důležitou věc. A to, když Hospodin vyřkne ortel nad člověkem, tak říká: „**Ted' je člověk jako jeden z nás, zná dobré i zlé. Nepřipustím, aby vztáhl ruku po stromu života, jedl a byl živ navěky.**“

Vždycky když přijde řeč na příběh z ráje, tak se hlavně mluví o stromu poznání dobrého a zlého. Hospodin člověku řekl: **Z každého stromu zahrady smíš jíst. Ze stromu poznání dobrého a zlého však nejez. V den, kdy bys z něho pojedl, propadneš smrti.**“ Nakolik bylo ovoce z tohoto stromu jedovaté, můžeme jen spekulovat. Můžeme spekulovat také o tom, že právě toto ovoce způsobovalo pomalé stárnutí těla a nakonec i tělesnou smrt. O čem spekulovat ale nemusíme, je fakt, že po ochutnání tohoto zakázaného ovoce, člověk poznal, jak chutná zlo a zlem je jeho srdce do jisté míry i zkaženo. Když Adama Bůh vede k zodpovědnosti za to, co udělal, nejprve se skrývá, kryje, co udělal, a když to nejde jinak, tak to Adam svede na Evu, Eva pak na hada. Ihned u člověka zmizí upřímnost, bezelstnost, naopak se začne projevovat strach a sobectví.

Jak jsem ale naznačil, tak dnes nechci mluvit o stromu poznání dobrého a zlého. V ráji byl totiž ještě jeden více důležitý a ještě významnější strom. A to byl **strom života**. Podívejme se ale na ten Hospodinův výrok, kdy Bůh řekl, že **nepřipustí, aby člověk po své neposlušnosti vztáhl ruku po stromu života, jedl z něho a byl živ navěky**. Co velmi zajímavého se dovídáme o tomto stromu? Že jeho plody na rozdíl od smrtelného stromu dávali takovou sílu, že člověk po nich mohl žít déle. A co déle? Možná při nějakém pravidelném užívání tohoto ovoce mu to mohlo prodlužovat život neustále donekonečna. Jen kdyby člověk jedl z toho správného stromu, ze kterého to měl ještě ke všemu povoleno!

Bratři a sestry, je někde na tomto světě ještě ráj? Nabídky cestovních kanceláří mluví o různých lokalitách, kde vám nabízí, že tam na tom místě modrých lagun, písčivých plážích, nádherných stromů, květin a tropického ovoce, se budete cítit jako v ráji. A vskutku jsou taková místa, kde je člověku dobře. Taková místa mohou být ale i u nás. Nádherné skalní útvary, příroda, taková místa u nás skutečně lze nalézt. Někdo si ale dokáže vytvořit ráj třeba i ze svého domova, zvláště když se v tom domě lidé mají rádi. A jisté náznaky ráje můžeme vnímat třeba i v léčivých bylinkách. O zdravé výživě se přece také říká, že vám prodlouží život.

Přesto, že byl již první člověk vyhnán z ráje, tak můžeme vidět, že se Bůh o člověka stále stará. Plodiny země, to je přece veliký Boží zázrak. Nicméně pravdou je, že žádná bylina, ani plodina nezpůsobí, aby člověk žil věčně. Dovedete si to představit, jak muselo Adamovi s Evou být, když jim Hospodin sděluje, že **nebudou mít přístup ke stromu života**? Takový kousek od něho mohli být, stačilo se natáhnout a byli by živi. Jenže netrefili jackpot, vsadili na špatný strom a to i přesto, že **jeho plody byly lákavé na pohled**.

I dnes, milí přátelé, je ve světě mnoho věcí lákavých, nakonec ale mohou způsobit smrt. Alkohol, drogy, nevázaný sex, rychlá jízda, hazard, netřeba jistě dál jmenovat. Stále je mnoho lidí, kteří raději to zakázané ovoce, než třeba spořádaný život. Avšak jsou i ti, kteří hledají ten ztracený ráj se stromem života. Tehdy, když člověk vážně onemocní, tehdy, když si člověk ve svém věku uvědomuje svou smrtelnost, tehdy se v člověku probouzí touha po léku, který by uzdravil, který by přidal let.

Kde nalézt ten strom života? A kde nalézt ten biblický ráj? Mnohé vědecké týmy, ale také např. křesťanští archeologové se pokoušeli vyzkoumat, kde se nacházel biblický ráj. A když jsem po těchto informacích pátral, tak je to velmi zajímavé. Z Bible víme, že to muselo být v oblasti, kde pramenily nebo protékaly řeky **Eufkrat a Chidekel, což je dnešní Tigris**. A teď se různé týmy vědců a archeologů předhánějí s důkazy. Jeden tým dle satelitních snímků našel dříve vyschlá koryta dalších dvou řek, **Gichon a Píson** a tak se domnívá, že to místo bylo na hranici Sýrie a Turecka i díky dalším nalezeným artefaktům. Jiní vědci se domnívají, že biblický ráj se nacházel v místě, které je dnes díky tání ledovců již pod mořem. Je to severní cíp perského zálivu, kde ústí Eufkrat i Tigris. No a křesťanští archeologové se zase domnívají, že **Eden je možné lokalizovat do oblasti Ahwar, místa s jedním z nejrozmanitějších ekosystémů na světě, v jihovýchodním Iráku. Tato oblast ležící u hranic s Kuvajtem je zapsána na seznamu světového dědictví UNESCO, který uvádí, že na tomto místě mezi čtvrtým a třetím tisíciletím před naším letopočtem ležely starověké osady. Tamní obrovské bažiny jsou napájeny řekami Tigris a Eufkrat, které by podle doktora John Morrise z Institute for Creation Research (Institut pro výzkum**

stvoření) mohly kdysi patřit právě do Edenů. Nicméně také jedním dechem dodává, že je nepravděpodobné, že by kdy byl objeven přesvědčivý důkaz, že jde skutečně o domov Adama a Evy, protože všechny indicie byly zničeny v jiném biblickém příběhu - velké povodni.

Tak co, milí přátelé, kterému týmu byste věřili? A kam byste se vydali hledat biblický ráj? A má to vůbec smysl? Myslí si snad někdo, že tam nalezne ten strom života? Jak jsme četli, zvrácenost lidí a ta následná potopa tomu dala docela zabrat. Ani andělé s ohnivými meči už nemusí Eden se stromem života strážit, protože na této zemi již není. A i kdyby byl, Bůh přece řekl, že **nepřipustí, aby se člověk k němu dostal**. Takže závěr toho všeho? Je ztracený ráj navždycky ztracený? A jsme ztraceni i my? Kdyby příběh Bible takto končil, tak by to bylo hodně zlé.

Biblický Eden už nenalezneme. Ale Bůh je dobrý. Dává nám lidem novou šanci. A to ve svém Synu Pánu Ježíši Kristu. Když už dosti zbitý a zakrvavený Pán Ježíš nese za nás svůj těžký kříž na Golgotu, tak před plačícími ženami zahlesne: „**Dcery jeruzalémské, nade mnou neplačte! Plačte nad sebou a nad svými dětmi; hle, přicházejí dny, kdy budou říkat: ‚Blaze neplodným, blaze těm, které nikdy nerodily a nekojily!‘ Tehdy řeknou horám: Padněte na nás, a pahrbkům: Přikryjte nás!‘ Neboť děje-li se toto se zeleným stromem, co se stane se suchým?**“ Pán Ježíš, milí přátelé, je pro nás nyní tím stromem života. On je ten strom zelený. Avšak klade zde otázku, jak se zlo a ďábel bude chovat k nám, když Jeho, toho jediného spravedlivého takto zle umučili? Pán Ježíš těmito slovy vlastně říká, že ta situace s prokletím země díky lidskému hříchu je opravdu velmi vážná! Pořád slyšíme kolem sebe, kde se bere tolik zla? Proč jsou války? Proč jsou katastrofy? Vládne tu Bůh, člověk, anebo ďábel? Ano, jsou zde ještě místa na zemi, kde se můžeme cítit jako v ráji. Avšak mnohá taková místa byla zničena. Zemětřesením, povodní. Jako např. tábor v Texasu. A my se ptáme proč? Vždyť to navíc byl křesťanský tábor a děti křesťanských rodičů tam zahynuly. Copak udělaly něco zlého? Copak věřily ve špatného Boha? Kde, Bože jsi? Přeslechli jsme snad tvé varování? Modlili jsme se málo? Anebo si tedy jako lidstvo neseme následky toho, že jsme posadili do sedla toho zlého? Anebo je to také proto, že jediný zelený strom života na pusté a suché zemi, lidé prostě zařizli? Odmítli a odstranili Boha na zemi? Ukřižovali ho? Měli by takoví tedy být souzeni?

A co já a ty? Jaké plody jíme? Okoušíme také rádi **plody lákové na pohled**, ačkoliv víme, že se to nesmí? Máme s takovými podíl? Anebo raději jíme pouze ze stromu života? Bratři a sestry, je to duchovní zápas. Stejně jako Eva i my dnes čelíme návrhům převlečeného ďábla. Podléháme? A na jaké straně boje se tedy nacházíš? Jsi Kristův, ale zajat v otroctví hříchu? Anebo jsi Kristův a s Ním vítězíš? V knize Zjevení čteme zaslíbení: „**Tomu, kdo zvítězí, dám jíst ze stromu života v Božím ráji.**“ Tak přece existuje Boží ráj, kde je ten pravý strom života. Avšak je třeba zvítězit. Dobrý boj bojovat, víru zachovat, být věrný a držet se Krista až do konce. To je velmi důležité. Nenechej ale vládnout hříchu, předej vládu nad svým životem Ježíši. Proč? Protože k tomu samozřejmě patří ještě ta další slova zařazená až na sám konec Bible: **Blaze těm, kdo si vyprali roucha, a tak mají přístup ke stromu života i do bran města. Venku zůstanou nečistí, zaklínači, smilníci, vrahové, modláři – každý, kdo si libuje ve lži.** To rouchu, milí přátelé, představuje stav naší duše. A jestli někdo žije v nečistotě, v nějakém hříchu a nic s tím nedělá, jestli někdo nadává a zlořečí druhým po mnoho let a zůstává to jeho životním stylem, stejně tak jestli někdo všelijak smilní, nebo je-li mu cokoliv modlou a taky ten, kdo si v životě pomáhá lží a podvodem a nemíní to změnit, pak je zde tvrdá realita, kterou je třeba brát vážně. Takoví nebudou mít přístup ke stromu života, neboť místo toho, aby si vyprali roucha v pokání před Kristovým křížem, neustále sahají po plodech lákových na pohled. Ty však přinášejí smrt a v konečném důsledku i smrt věčnou! V místech, kde bude i ďábel a veškeré zlo. K tomu je ovšem potřeba také vzít vážně varování pro všechny vykladače Písma a taky pro ty, kteří Biblí chtějí obhájit svůj hřích. **A jestliže kdo ubere ze slov knihy tohoto proroctví, tomu Bůh odejme podíl na stromu života a místo ve svatém městě, jak se o nich píše v této knize.**

Milí přátelé, není tedy třeba hledat ztracený a zničený ráj. V Pánu Ježíši Kristu se nám otevírá možnost přijít do nového ráje. Do ráje nebeského. Avšak má to své podmínky. Nezůstávejme v tom, co nám samotným přináší prokletí, nýbrž usilujme o čisté srdce a jezme plody života, které nám nabízí náš Pán. V modlitbě, v Jeho slovu, ve ztišení, ve společenství víry. K tomu ať nám dopomáhá Bůh, Jeho Syn i Svatý Duch. Amen. Modlitba píseň 704

Slovo poslání: Lukáš 3, 7-9

Požehnání: Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen píseň 426